

[Hanne Thanning Jacobsen]

Jeg kan da glæde mig over, at vi, hvad angår den anden del af lovforslaget, kan komme i en samtale med et flertal af Folketingets partier. Hvad angår den første del, må jeg desværre med beklagelse konstatere, at de mennesker, som vi ser blive bragt i en økonomisk klemme, som på mange måder bliver sat i ulykkelige situationer i form af at være nødt til at gå fra hus og hjem, ønsker et flertal i Folketinget ikke for nærværende at gøre noget for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Stavad):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 39:

Forslag til folketingsbeslutning om børnepasningsgaranti og afvikling af ventelisterne til daginstitutioner og dagpleje.

Af Hanne Thanning Jacobsen (SF) m.fl.
(Fremsat 11/12 91).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Lad mig først slå fast, at jeg er helt klar over, at ventelisterne, som dette beslutningsforslag tager op, er et stort problem i en række kommuner.

Det er da også min klare opfattelse, at de politisk ansvarlige i kommunerne er meget opmærksomme på at gøre noget for at skaffe nogle flere pladser. Som eksempel kan jeg nævne, at størstedelen af landets borgmestre ved en rundspørge har sat børnepasningen helt i top med hensyn til, hvad der er vigtigt for at sikre

en positiv erhvervsudvikling i kommunerne. Vi ser da også, at flere og flere kommuner allerede har truffet en politisk beslutning om en pasningsgaranti, så alle børn med behov for pasning skal kunne få en plads.

Kommunerne har forskellige strategier for at gennemføre beslutningen helt uafhængig af de lokale forhold og muligheder. Nogle kommuner har samtidig en anden form for garantiordning, der går ud på, at forældre, der midlertidigt tager deres børn ud af pasningsordninger, kan være sikre på en plads igen, når de kommer i arbejde eller slutter en orlovsperiode. Faktisk er det mere end halvdelen af kommunerne, der har sådanne ordninger, og tilsammen har de frigjort flere tusinde pladser i de kommuner, viser en undersøgelse, som Socialministeriet har foretaget.

Som det også er nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, er der på kommunernes budget i 1992 skabt mulighed for at etablere yderligere 10.000 pladser, og selv om størstedelen af pladserne er beregnet til børn i den skolepligtige alder, ved vi, at det kan give luft nedad i systemet, så man kan tage flere små børn ind. Kommunerne har typisk haft et flaskehalsproblem. Børnene har været for længe i børnehaverne, fordi de ikke kunne rykke op til et mere aldersrelevant tilbud. Det samme gælder for de små børn i dagplejen og i vuggestuen.

En anden udvikling, som giver et vigtigt supplement til det bestående, er puljeordningerne efter bistandslovens § 70. Vi kender nu omkring 60 ordninger rundt i landet. Heraf er størsteparten blevet etableret inden for de senere år, og vi oplever en stigende interesse for puljeordningerne.

Alt i alt viser tendensen, at kommunerne allerede er inde på den vej, som beslutningsforslaget lægger op til, nemlig at sikre en garanti for pasning af småbørn og at påbegynde en afvikling af ventelisterne.

Jeg skal også nævne, at Socialministeriet som en opfølgning af forespørgselsdebatten her i Tinget i foråret 1991 har analyseret venteliste problemet nærmere. Resultatet er samlet i en rapport, som bl.a. er sendt til Folketingets Socialudvalg. Kort fortalt viste analysen os, at der ikke kan peges på nogle generelle forhold som årsager til forskelle på ventelisterne i kommunerne imellem, men en hovedkonklusion